

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
U P R A V N O
S O D I Š Č E**

UPRS Sodba III U 58/2016-6

Sodišče: Upravno sodišče

Oddelek: Upravni oddelek

ECLI: ECLI:SI:UPRS:2017:III.U.58.2016.6

Evidenčna številka: UP00005439

Datum odločbe: 20.04.2017

Senat, sodnik posameznik: Jasna Šegan (preds.), Andrej Orel (poroč.), Lea Chiabai

Področje: BREZPLAČNA PRAVNA POMOČ

Institut: brezplačna pravna pomoč - odmera nagrade in stroškov odvetniku - stroški postopka - odvetniška tarifa - nagrada za narok

Zveza: ZBPP člen 30, 40

Jedro

"Nagrada za narok" po tarifni številki 3102 vključuje nagrado za vse naroke.

Pri odmeri končne nagrade odvetniku bi morala tožena stranka upoštevati že odmerjeno in izplačano nagrado.

Izrek

Tožbi se ugodi in se sklepa Okrožnega sodišča v Kopru opr. št. Bpp 491/2010-21 z dne 26. 1. 2016 in št. Bpp 491/2010-24 z dne 10. 2. 2016 odpravita ter zadeva vrne toženi stranki v ponovni postopek.

Obrazložitev

1. Z izpodbijanim sklepom Bpp 491/2010-21 je tožena stranka odvetniku A.A. za opravljanje storitve iz naslova brezplačne pravne pomoči na podlagi odločbe tožene stranke opr. št. Bpp 491/2010 z dne 11. 11. 2010 odmerila nagrado in stroške v skupni višini 1.354,50 EUR, povečanih za 22 % DDV višini 270,90 EUR, torej skupno 1.625,40 EUR (prvi odstavek izreka). Višji zahtevek odvetnika A.A. je zavrnila (drugi odstavek izreka). Odločila je, da se priznani znesek stroškov izplača iz proračunskih sredstev sodišča (postavka bpp) in nakaže na odvetnikov transakcijski račun v 30-tih dneh po prejemu računa na sodišče (tretji odstavek izreka).

2. Z izpodbijanim sklepom Bpp 491/2010-24 z dne 10. 2. 2016 je tožena stranka na podlagi 223. člena ZUP popravila pomoto v sklepu Bpp 491/2010 z dne 26. 1. 2016 tako, da je v prvem odstavku izreka znesek

odmerjenega DDV-ja v višini "270,90 EUR" pravilno nadomestila z zneskom "297,99 EUR" in skupno priznani znesek "1.625,40 EUR" pravilno nadomestila z zneskom "1.652,49 EUR" ter v zadnjem delu obrazložitve "1.625,40 EUR" nadomestila z zneskom "1.652,49 EUR".

3. V obrazložitvi izpodbijanega sklepa Bpp 491/2010-21 z dne 26. 1. 2016 je navedla, da je bila prosilki B.B. z odločbo opr. št. Bpp 491/2010 z dne 11. 11. 2010 odobrena brezplačna pravna pomoč za pravno svetovanje in zastopanje v pravnem postopku, ki se vodi pri Okrožnem sodišču v Kopru, opr. št. P 537/2010, kot izvajalec take pomoči pa je bil določen odvetnik A.A. (v nadaljevanju odvetnik).

4. Odvetnik je dne 27. 3. 2015 pravočasno predložil izpolnjeno napotnico ter priglasil stroške nastale z izvajanjem brezplačne pravne pomoči. Predložil je dokazilo o opravljenih storitvah; sodbo Okrožnega sodišča v Kopru opr. št. P 537/2010 z dne 29. 1. 2015 ter zapisnike narokov z dne 4. 6. 2014, 15. 9. 2014, 24. 10. 2014, 19. 1. 2015 in 29. 1. 2015 ter odgovor na tožbo z dne 19. 7. 2010 in sklep o stvarni nepristojnosti Okrajnega sodišča v Kopru z dne 16. 8. 2010 v tej zadevi.

5. Ob odločanju o predlogu odvetnika je tožena stranka tožniku priznala v skladu z odvetniško tarifo (ZOdvT) na napotnici priglašene storitve: 1. nagrado za postopek (tar. št. 3100) v znesku 409,50 EUR, 2. nagrado za naroke dne 4. 6. 2014, dne 15. 9. 2014, dne 24. 11. 2014, dne 19. 1. 2015 in dne 29. 1. 2015 (tar. št. 2102) vsakič v znesku 378,00 EUR, 3. pavšal za materialne stroške (tar. št. 6002) v znesku 20,00 EUR, 4. potne stroške za petkratni prihod na sodišče iz Sežane, vsakič po 33,30 EUR ter DDV v višini 22 % v višini 546,92 EUR.

6. Nagrado je odvetniku, ki je do nje upravičen na podlagi šestega odstavka 30. člena ZBPP, opredelila glede na vrednost predmeta po določbi 36. člena ZOdvT-nagrada se namreč izplača iz državnega proračuna (in ne po 12. členu OT, kakor jo je priglasil tožnik in velja za klasično pooblastilo), zato je višje priglašeno nagrado kot neutemeljeno zavrnila.

7. Odvetniku je nagrado odmerila v skladu s tar. št. 3100 OT v zvezi s 36. členom OT (1,3 x vrednost nagrade po punktu do 10.000 EUR, to je 160 EUR), in sicer v višini 208 EUR ter za petkratni pristop na narok po tar. št. 3102 OT (5 x 1,2 x 160 EUR) v skupni višini 960 ERU, vse skupaj povečano za obračunani DDV. V obrazložitvi sklepa Bpp 491/2010-24 z dne 10. 2. 2016 pa je navedla, da je pri izreku izpodbijanega sklepa prišlo do očitne pomote pri izračunu zneska DDV, zato je napako odpravila v skladu z 223. členom ZUP.

8. Tožnik v tožbi izpodbija sklepa tožene stranke in v tožbi navaja, da je pri pregledu izpodbijanih sklepov ter celotnega spisa ugotovil, da je tožena stranka odvetniku pravilno odmerila nagrado ob upoštevanju določbe 36. člena ZOdvT, ki znaša upošteva vrednost spornega predmeta 10.000,00 EUR pri količniku 1 160,00 EUR ter nagrado za postopek v znesku 208 EUR (upošteva količnik 1,3 po tar. št. 1310 x 160 EUR), ne strinja pa se z odločitvijo tožene stranke, ki je odvetniku petkrat priznalo nagrado za narok po tar. št. 3002 v višini 192,00 EUR, in sicer za vsak narok posebej (količnik 1,2 x 160 EUR) skupaj 960 EUR. Upošteva sklep opr. št. Ips 56/2011 z dne 14. 4. 2011 Vrhovnega sodišča RS v katerem je Vrhovno sodišče zavzelo stališče, da nagrada vključuje nagrado za vse naroke in ne za vsakega posebej, odvetniku ta nagrada pripada le enkrat, to je nagrada v znesku 192 EUR.

9. Nadalje je ugotovil, da je bila stranki B.B. z odločbo tožene stranke Bpp št. 491/2010 z dne 8. 7. 2010 najprej odobrena nujna brezplačna pravna pomoč za sestavo odgovora na tožbo. Odvetnik A.A. je nato v odrejenem 8-dnevnem roku toženi stranki dostavil izpolnjeno napotnico na podlagi katere je sodišče s sklepom opr. št. Bpp 491/2010 z dne 24. 9. 2010 odvetniku za opravljeno storitev na podlagi odločbe z dne 8.

7. 2010, odmerilo nagrado za stroške v višini 177,60 EUR. Ker je bila po odločbi o nujni brezplačni pravni pomoči stranki odobrena pravna pomoč le za sestavo odgovora na tožbo je tožena stranka ob upoštevanju tar. št. 3502 (iz V. poglavja 3. dela tarife, ki določa nagrade za posamezna opravila) odvetniku priznala nagrado za postopek v višini 128 EUR in materialne stroške po tar. št. 6002 v višini 20 EUR in DDV.

10. Ker je bil isti odvetnik določen za izvajanje brezplačne pravne pomoči tudi v nadaljnjem postopku bi sodišče pri odmeri končne nagrade odvetniku moralo upoštevati že odmerjeno in izplačano nagrado po sklepu z dne 24. 9. 2010. Glede na navedeno bi torej tožena stranka morala odvetniku od nagrade za postopek v višini 208 EUR odšteti že odobreno in izplačano nagrado za isti postopek v višini 128 EUR in mu iz tega naslova priznati le 80 EUR. Glede na to, da so bili odvetniku po sklepu z dne 24. 9. 2010 priznani materialni stroški po tarifi 6002 v najvišjem znesku to je 20 EUR, mu tej stroški ne gredo še enkrat. Sodišču predlaga, da tožbi ugodi, izpodbijana sklepa odpravi in samo odloči o stvari, podrejeno pa da izpodbijana sklepa odpravi in zadevo vrne v ponoven postopek.

11. Tožena stranka je sodišču priložila upravni spis, odgovora na tožbo pa ni podala, odgovora na tožbo pa nista podali niti prizadeti stranki.

12. Tožba je utemeljena.

13. Po določbi šestega odstavka 30. člena ZBPP je za navedeno pravno pomoč odvetnik upravičen do nagrade in do povračila stroškov v zvezi z opravljenim delom v višini, izračunani po odvetniški tarifi in v obsegu odobrene brezplačne pravne pomoči. V zadevi ni sporno, da se nagrada odvetniku in potrebni izdatki odvetnika, ki izvajajo storitve brezplačne pravne pomoči določi v skladu s 6. poglavjem Zakona o odvetniški tarifi (ZOdvT). Tožena stranka je pri odmeri nagrade odvetniku z izpodbijanem sklepom pravilno upoštevala določbo 36. člena ZOdvT. Ugovor tožeče stranke, da je tožena stranka neupravičeno odvetniku priznala petkrat nagrado za narok po tarifni številki 3102 in to za vsak narok, na katerega je odvetnik pristopil, je utemeljena. Kot izhaja iz stališča Vrhovnega sodišča RS zavzetega v sklepu II Ips 56/2011 z dne 14. 4. 2011 (8. točka obrazložitve) je pravi pomen besedne zveze "nagrada za narok" po tarifni številki 3102 ta, da vključuje nagrada za narok nagrado za vse naroke. Takšna razlaga je najustreznejša tako z vidika teleološke, kot zgodovinske razlage, kot iz vidika pravila, da je izjeme treba razlagati zožujoče. Pri tem je Vrhovno sodišče upoštevalo namen, ki ga je z ZOdvT zasledoval zakonodajalec, to je čimhitreje rešiti spor, tudi z določitvijo ene nagrade za vse naroke. V obrazložitvi predloga ZOdvT je predlagatelj pri obrazložitvi drugega odstavka opombe tretjega dela tarife navedel, da nastane nagrada za narok enkrat, ne glede na to ali se je odvetnik udeležil enega ali več narokov. V primerjavi z ZOdvT je prejšnja odvetniška tarifa (Ur. list RS št. 67/03, 70/03) omogočala odvetnikom zaračunavanje vsake storitve posebej, kar je povzročalo nepotrebno kopičenje vlog in prelaganje glavnih obravnav, posledično pa zavlačevanje postopkov. Odvetniku gre torej nagrada za en narok po tarifni številki 3102, v višini 192,00 EUR (tako tudi sodbe Upravnega sodišča RS I U 1370/2010, I U 1769/2011).

14. Iz upravnega spisa in izpodbijane odločbe nadalje izhaja, da je bila upravičenki do BPP z odločbo Bpp 491/2010 z dne 8. 7. 2010 najprej odobrena nujna brezplačna pravna pomoč za sestavo odgovora na tožbo, v isti zadevi pa je bil na to prosilki za BPP z odločbo z dne 11. 11. 2010 dodeljena redna brezplačna pravna pomoč za zastopanje na prvi stopnji. Za izvajanje le te je bil določen isti odvetnik, kot z odločbo o nujni BPP.

15. Iz upravnega spisa nedvomno izhaja, da je bila dodeljenemu odvetniku na podlagi izpolnjene napotnice po odobreni nujni BPP s sklepom opr. št. Bpp 491/2010-5 z dne 27. 9. 2010 za opravljane storitve iz naslova

BPP za opravljeno posamezno opravilo (odgovor na tožbo), že odmerjena in izplačana nagrada in stroški, kar pa tožena stranka v izpodbijani odločbi ni upoštevala. Pri odmeri končne nagrade odvetniku bi morala tožena stranka upoštevati že odmerjeno in izplačano nagrado. Kot izhaja iz opomb 3.5.: posamezna opravila 5. poglavja tretjega dela tarife, se v kolikor odvetnik pozneje v isti zadevi dobi pooblastilo za zastopanje v celotnem postopku, že nastale nagrade po tem poglavju uščejejo v pozneje nastale nagrade (četrti odstavek opomb 3.5 Tarife). Enako velja tudi za že priznane materialne stroške po tarifni številki 6002 Tarife.

16. Ker je sodišče ugotovilo, da je tožena stranka v obravnavanem primeru napačno uporabila materialno pravo, je tožbi ugodilo in izpodbijano odločbo na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) odpravilo in zadevo vrnilo toženi stranki v ponoven postopek.

Datum zadnje spremembe: 08.01.2018